

Fitxa tècnica 3

<i>Un somni visionari</i>	
Títol original	<i>Un somni visionari</i>
Director	Jean-Pierre Gauchi
Guió	Jean-Pierre Gauchi
Producció	French Touch Produccions
Llengua	Català (valencià)
Any de producció	2014
Música	Alejandro Gauchi
Durada	09:08 minuts
Intèrprets	<i>Amparo:</i> Erika Papegay <i>Vicent:</i> Jean-Pierre Gauchi <i>Pepita:</i> Amélie Gauchi <i>Baptistet:</i> Maxime Gauchi

<i>Un somni visionari</i>				
Ítems	Explicació			
Espai fílmic	Geogràfic		Dramàtic	
Temps fílmic	Adequació	Condensació	Continuïtat	Simultaneïtat
Moviment				
Il·luminació	Natural		Artificial	
Color	Pictòric		Històric	
So	Paraula		Música	
Estructura	Arrancada	Desenvolupament	Culminació	

--	--	--	--

Activitats

- **De recepció del curtmetratge *Un somni visionari*, Jean-Pierre Gauchi (2014)**

1. Escriu la sinopsi del curtmetratge.
2. Analitza els següents elements de la comunicació no verbal:

	Pare	Mare	Fill	Filla
Postura				
Mirada				
Somriure				
Gestos				

3. Explica la metàfora d'aquest curtmetratge.

- **De producció del curtmetratge *Un somni visionari*, Jean-Pierre Gauchi (2014)**

1. En grups de quatre persones munteu una presentació on es vegin les diferències entre el llenguatge masculí i femení.

Llenguatge i tècniques audiovisuals

1. Feu la fitxa tècnica dels ítems d'aquest curtmetratge.

Pantalla de lectures¹

Als anys vint i trenta del segle XX, la indústria cinematogràfica catalana comptava amb un bon nombre de productores. Malgrat això, la introducció de la llengua catalana i la seva literatura encara era un fet testimonial i les adaptacions cinematogràfiques no eren gaire freqüents. D'aquest període trobem *Terra baixa* (Fructuós Gelabert, 1907), *L'auca del senyor Esteve* (Lucas Argilés, 1929) o *El café de la marina* (Domènec Pruna, 1933).

Durant la Guerra Civil i la dictadura la intenció de seguir avançant es va veure totalment frenada. Madrid es va convertir en la capital de la producció estatal i pocs van ser els projectes que van rebre vist-i-plau. Entre aquests trobem *La respuesta* (Josep Maria Forn, 1969) adaptació de l'obra de Manuel de Pedrolo *M'enterro en els fonaments*, *Laia* (Vicente Lluch, 1970) de Salvador Espriu o el drama religiós *La ferida lluminosa* (Tulio Domicheli, 1956) de Josep Maria de Segarra. Aquest declivi durarà fins als anys seixanta quan l'anomenada *Escola de Barcelona* reprèn amb empenta el cinema català amb estètica renovada. Tot i ser un període curt, n'hi va haver prou per recuperar l'interès pel cinema català i formar nous professionals. La col·laboració entre Joan Brossa i diferents membres del grup avantgardista Dau al set amb el realitzador Pere Portabella va donar fruit en quatre treballs de qualitat: *No els compteu amb els dits* (1967), *Nocturno 29* (1968), *Vampir-cuadecuc* (1970) i *Umbracle* (1972).

La fi de la dictadura va venir acompanyada de la reivindicació de la cultura catalana. Sobretot es buscava viabilitat econòmica fet que va propiciar l'empenta a les indústries culturals. El camp del cinema no va ser-ne una excepció, tot i que el seu interès inicial va anar disminuint empitjorat per les pèrdues econòmiques i les limitacions del suport institucional.

L'any 1975 es fundà l'Institut de Cinema Català que acollia la majoria de professionals. La voluntat dels directors catalans fou tant obrir una època d'anàlisi històrica, política i social dels esdeveniments més recents (*Ciutat cremada* dirigida per Antoni Ribas el 1975) com fer-se més propers al públic amb pel·lícules més juvenils i contestatàries (*La nova cançó*, *L'orgia* dirigides per Francesc Bellmunt el 1977 i 1979 respectivament).

Activitats

1. Busca informació sobre *Escola de Barcelona* i l'*Institut de Cinema Català*.
2. Exemplifica:
 - a. Tres actors o actrius catalans
 - b. Tres pel·lícules dirigides i realitzades a Catalunya
 - c. Tres directors catalans

¹ Text extret de http://www20.gencat.cat/docs/Biblioteques/BP_Tarragona/Documents/Arxiu/cinema.pdf el dia 08/05/2014